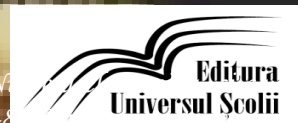

Anul IX, Nr.93, Tiraj 1, 1 noiembrie 2010– 1 decembrie 2010

Si lumina lumineaza in intuneric si intunericul nu a cuprins-o. Nu
marturiseasca despre Lumina, ca toti sa creada prin el. (In. 1, 5-8)
acestea, nefind de fata, ca atunci, cand voi fi de fata, sa nu lucrez cu asprime, dupa puterea pe
care mi-a dat-o Domnul spre zidire, iar nu spre daramare (II Cor. 13, 10).

O RAZA DE LUMINA

REVISTA DE CULTURA SI SPIRITUALITATE

IN ACEST NUMAR:

VANATORUL DE HIMENRE

PSIHOLOGIA PERSONALITATII

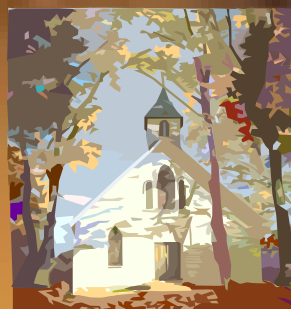
ISTORIE SI CIVILIZATIE

MARI DOMNITORI AI MOLDOVEI

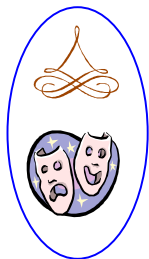
SPIRITUALITATE

PARCURI NATIONALE

Pr. Prof. Hritac Gheorghe from our mailing list, please [click here](#) ISSN 2069-2692

Questions or comments ? E-mail us at ghita_karina@hotmail.com ISBN 978-606-576-658-7

VANATORUL DE HIMERE

... Continuare din numarul trecut ...

Gandeam ca din discutii o sa iasa la suprafata dreptatea si ca partizanii salubritatii, deocamdata putini la numar, isi vor adjudeca Victoria. *Sa chem pe cineva, prietenii, vecinii ?* Inainte de a striga ajutor m-am interesat cine ar fi dispus sa ma auda si am renuntat. Parasind, acest gand, am aflat de ce eram invinuit. Cica sub pretextul seratelor literare, eu am luat legatura cu doamnele si domnisoarele, pe care le-am sedus, rand pe rand, spre rusinea si furia *Era cu totul si cu totul un neadevar, era absurd, insa cum mi-as fi putut dovedi nevinovatia ? Era oare chiar necesar ? Sau ?*

Pana sa scot o vorba, m-ar fi ucis fara mila. De fapt si cu mila – pentru mine era acelasi lucru. Ce nenorocire ! Oare ? Ca sa nu mai lungesc vorba, am sters-o ca un vinovat si nu m-am oprit pana la un loc ci mi s-a parut plin de oameni inteligenti. Inteligenti, dar cam lenosi. Nu am intarziat sa constat ca zvonul ajunsese acolo inaintea mea. Di-abia mi-am gasit locul. Nimeni nu-mi adresa cuvantul si daca intrebam ceva, mi se raspundea in sila. Totusi am observat ca sunt privit cu atentie, cu indiscretie chiar. Cum firea mea vioaie nu-mi permitea sa stau degeaba, am hotarat sa fac ceva in folosul noilor mei concetateni si am vrut sa infinez un teatru de revista, adica tocmai ce lipsea !!!?!!.

Despre restul lumii, insa, nu posed date concludente. Dupa unele tergiversari, am primit aprobarea si m-am apucat de lucru. Trebuia sa construiesc o cladire ...?!!? Adecvata, sa angajez actori, sa iau legatura cu textieri si compozitori. Am cunoscut cativa entuziasti si entuziaste, care m-au ajutat. Cand , intr-o noapte, mi-a batut la fereastră, nu stiu de ce, fiindca nu aveam nimic comun cu o tîpsie, ci mai mult cu un ou. Nu reproduc tot dialogul, fiindca nu are rost. Il pot povesti mai pe scurt. Nu o sa ma

credeti, dar asta este situatia. Ma invinuiam nu in mod direct, ci indirect, *in dosul !!!?* meu, ca as fi sedus doamne si domnisoare. Mi-as subestima cititorii daca le-as insira, ce am patit ...

Ei au inteles ca povestea s-a repetat, in mici variante, de fiecare data cand m-am stabilit intr-un loc. Nu am sedus pe nimeni niciodata, ba ca sa nu mint, intr-o unica ocazie mi s-a intamplat ceva asemanator; mi-au cazut in mana doua carti, bineanteles ca am scapat cu viata. Ajunsesem un caz, un mit !. *Si peste tot – ura barbatilor !*. Este drept ca au fost unii care mi-au luat apararea. Un scriitor si-a imaginat ca ma vede batran, spovedindu-ma si marturisind ca erram un biet neputincios care, din aceasta cauza, m-am chinuit sa-mi fac un renume exact pe dos. Fiindca eram complexat.

Altul imi explica purtarea, citindu-l pe Freud. Altul ma absolvea, de orice vina, vinovate fiind femeile. Ma rog, fiecare cu teoria lui. *Insa teoriile erau adevarate ? Sau erau meschine ganduri idioate adresate eului personal ?* Asta este situatia !. Asa ca, dandu-mi seama de situatie, am gasit in ceasul al unsprezecelea o solutie : *sa-mi schimb numele si sa ma stabilesc intr-alt loc. Faceti-mi o vizita !!*. Cum intrati, prima pe stanga, intrebati doar. Ma distrez organizand mese rotunde . Unicul motiv de enervare il constituie faptul ca, fara sa existe nici o legatura de rudenie, de prietenie sau de interese intre mine si sus-numitul, pot declara cu sinceritate ca sunt cu totul si cu totul de *aceeasi parere !!!?!!*

Imi permit doar o mica si neansemnata clarificare, dupa care fraza ar suna cam asa : *In intreaga istorie un singur rege nu a meritat sa fie detronat : Alexandru !*. De fapt, Alexandru, nici nu a fost detronat, asa ca afirmatia trebuie inteleasa in sensul ca toti regii, indiferent daca au fost sau nu, au meritat sa fie detronati, in afara de Alexandru. Si mai précis : Toti regii din istorie, care au fost detronati, au meritat-o, iar cei care au scapat ar fi meritat sa nu scape, in afara de Alexandru, care nu ar fi meritat sa fie detronat. Sper ca, spre deosebire de Bonaparte, am reusit sa fiu ceva mai clar.

... Continuare in numarul viitor ...

Pr.prof.. Hritac Gheorghe

**DUMINICA A – XXIV – A
DUPA RUSALII**

Tot cel ce Ma va marturisi pe Mine inaintea oamenilor si Eu il voi marturisi inaintea Tatalui Meu, care este in ceruri. Iar cel ce se va lepada de Mine, inaintea oamenilor si Eu ma voi lepada de el inaintea Tatalui Meu, care este in ceruri (Lc. 12,8).

In periscopa evanghelică din Duminica vindecării demonizăturii din tinutul Gadarei, s-a putut constata darul lui Dumnezeu în viața unui om care se lasă pătruns de el cum transformă și transfigurează viața și o face rodnică și binefacătoare. Evanghelia Duminicii de astăzi vine ca o minunată completare, arătându-ne care sunt cerințele spre a ne putea împărtăși și primii darul lui Dumnezeu. Hristos vorbește de două ori de credință în această periscopă evanghelică :

1 prima dată – lauda credința femeii bolnave de 12 ani, care se apropia sfios să recunoască adevărul că ea a fost aceea care s-a atins de haina Mantuitorului și s-a tămăduit; Iisus spunându-i – **Indrazneste, fiica : credința ta te-a tămăduit; mergi în pace (Lc. 8,48).**

2 a doua oară – întărește credința lui Iair care, în timp ce mergea cu Iisus spre casa ca să-i tămăduiască fiica, primește vestea că fiica lui a murit. Dar Iisus auzind, a grăit către dansul: **Nu te teme, crede numai și se va tămădui fiica ta.** Înainte de a tămădui pe bolnavi, Hristos îi întreba despre credința lor :

- 1 Orbului din naștere, i-a zis – **Crezi că poți să faci aceasta;**
- 2 Femeii cananeence i-a laudat credința zicând – **O femeie mare este credința ta (Mt. 15,28)**
- 3 Despre sutaș a spus că – **nici în Israel nu a găsit**

tată credința (Mt.8,10). Când ucenicii nu au putut vindeca pe copilul lunatic, Domnul le-a spus că nu au putut să-l vindece din cauza necredinței. Altădată îi dojeneste pe ucenicii Săi pentru puțină lor credință, iar între cererile pe care apostolii le adresează Mantuitorului, o întâlnim pe aceasta : **Doamne, dă-ne mai multă credință.**

Din cele prezentate, se nasc două întrebări esențiale :

- 1 **Ce să facem ca să avem mai multă credință ?**
- 2 **Cum putem să facem viață și puternică credința noastră în sufletele noastre ?**

Credința este pentru viața duhovnicească ceea ce este ochiul pentru trup – **Dacă ochiul tău este curat, tot trupul tău este curat; dacă ochiul tău este rău, tot trupul tău este întunecat (Lc.11,34).** Credința este un dar de la Dumnezeu, dar este și o lucrare, pentru că Dumnezeu a dat fiecăruia samburele credinței; dacă acesta nu încolțește și nu aduce roade vină este numai a noastră. Pentru a avea o credință vie și puternică, trebuie să împlinim, mai ales, două lucruri făcute de ea :

- 1 **Să avem curaj față de adevărul credinței**
- 2 **Să îi purtăm de grijă.**

Ce înseamnă a avea curaj față de credință ? A avea curaj față de credință, înseamnă a afla adevărul care nu poate fi curpărit cu mâna, ce nu poate fi înțeles în întregime cu mintea, dar care există și luminează viața omului. Acest adevăr nu cade sub simțuri, nu poate fi curpărit, dar ne cere curaj pentru primirea lui, după cum spune Sfântul Apostol Pavel, ne cere **ascultarea credinței (Petru 1,5).** **Ascultarea credinței** este un act de curaj, este o virtute, ce determină păstrarea legăturii sufletului cu Dumnezeu; împlinirea voinței Lui, mărturisirea prin cuvânt și mai ales prin exemplul vieții.

Privind spre credința lui Iair și femeii care fusese bolnavă timp de 12 ani, se naște în noi dorul de a avea o asemenea credință. Bucuriile credinței sunt vesnice, curate și sfinte; sunt raze pornite din lumina de har a dumnezeirii, o apropiere de Dumnezeu – **Când vrei să te apropii de Dumnezeu, spune Sfântul Isaac Sirul, intră în corabia fricii, ia cârmaciul credinței și vei ajunge la limanul dragostei de Dumnezeu. Amin !.**

Pr.prof.. Hritac Ggheorghe

PSIHOLOGIA PERSONALITĂȚII

Este puțin probabil să găsim un consens între psihologi cu privire la natura personalității. Nu există o perspectivă unică asupra căreia toți cercetătorii să cadă de acord. Este dificilă găsirea unui acord nu numai în ceea ce privește definirea personalității, dar mai cu seamă privitor la caracteristicile acesteia. Mai degrabă decât să caute o convergență psihologii, aparținând diverselor școli, au avansat definiții și teorii ale personalității pe care le-au susținut și apărut cu o pasiune și o convingere demne de invidiat.

Dintre nenumăratele teorii va vom supune atenției doar pe acelea care au reușit realmente să se impună în comunitatea științifică și anume: psihanalitica, behaviorista, cognitivă, a trasaturilor și cea a învățării sociale. Suntem desigur suficient de familiarizați cu multe dintre aceste perspective din cadrul altor cursuri de psihologie. Emularea lor, în oferta de modele explicative, este de altfel firească dacă luăm în calcul faptul că aceste abordări reprezintă principalele forte ce operează activ în cadrul întregii psihologii și nu doar în domeniul personalității. În ciuda faptului că toate aceste teorii permit o prezentare amplă a ceea ce numim sistemul de personalitate, răspunsul la întrebarea fundamentală „Ce este personalitatea?” rămâne în continuare o problemă dificil de soluționat. Nu există, cel puțin până acum, un răspuns limpede la această întrebare. Fiecare teorie poate fi parțial corectă, sau putem spune că toate sunt parțial corecte, ceea ce ne face să credem că răspunsul corect la întrebarea avansată este în fapt unul cumulativ. Acel răspuns ar reuni într-o nouă teorie aspectele cele mai viabile ale teoriilor deja avansate.

1. DE CE STUDIEM TEORIILE PERSONALITĂȚII?

Lipsa unui acord între teoreticieni în ceea ce privește teoretizarea personalității nu trimite cu necesitate la inutilitatea teoriilor

ce încearcă să o explice. Spre exemplu, într-o situație similară, cea a inteligenței, cu toate că psihologii nu au căzut de acord asupra unei definiții unice acest lucru nu i-a împiedicat să utilizeze conceptul de inteligență, să elaboreze diverse modalități de evaluare a acesteia, în virtutea cărora au purces firesc la predicții comportamentale. Rationamentul poate fi extrapolat și în cazul personalității. Fiecare teorie oferă o imagine tentantă asupra naturii umane concluziile lor fiind bazate de cele mai multe ori pe rezultatele a numeroși ani de cercetare și de muncă intensă. Toți teoreticienii au ceva important, impresionant și provocator de spus despre abisurile ființei umane. Faptul că ei nu sunt întotdeauna de acord ne obligă să luăm în considerare trei factori pentru a putea astfel mai ușor să ne explicăm aceste disensiuni:

1. complexitatea subiectului discutat; 2. contextele istorice și personale diferite în care fiecare din aceste teorii au fost formulate; 3. faptul că psihologia este o disciplină relativ tânără, recent intrată în spațiul științificității.

În plus trebuie semnalat faptul că preocuparea privind investigarea personalității este mult mai recentă, primele formulări de o anumită relevanță le regăsim începând abia cu anii ‘20. Or, în dezvoltarea unei științe 70 de ani reprezintă o perioadă prea scurtă pentru a permite cristalizări.

Interesul acordat azi studiului personalității este deosebit și acest lucru reiese cu ușurință din abundența studiilor prezente în literatura de specialitate. Teoria personalității reflectă asadar o parte esențială a eforturilor continue ale psihologiei de a înțelege natura umană. Există desigur și motive personale de a studia teoriile personalității: o curiozitate firească de a ști cât mai mult despre propriul comportament. De ce ne comportăm așa cum simțim într-un anumit fel? De ce o persoană este agresivă iar alta inhibată, una plină de curaj iar alta frică, una sociabilă iar alta timidă?

... Continuare în pag. 4 ...

... Continuare din pag. 3 ...

Ce ne face pe noi sa ne purtam intr-un anumit fel, iar pe fratii si surorile noastre crescuti in aceeasi casa sa fie atat de diferiti? Ce factori ajuta pe anumiți indivizi sa devina oameni de succes in cariera sau/si mariaj in timp ce altii, cu acelasi potential cad dintr-un esec in altul? Desigur nevoia de a ne cunoaste pe noi insine, curiozitatea de a descoperi dedesubturile motivelor si temerilor noastre este foarte puternica in cei mai multi dintre noi. Examinarea variatelor perspective asupra personalitatii ne va permite sa dobandim cel putin un modest bagaj de informatii pentru dificila si nesfarsita sarcina de a ne cunoaste pe noi insine.

Un alt motiv pentru studiul teoriilor personalitatii este unul practic. Indiferent de domeniul pentru care un individ a optat si in care doreste sa faca cariera el lucreaza si va lucra cu oameni si pentru oameni. Intelegerea naturii personalitatii umane va spori calitatea relatiilor interpersonale atat de importante pentru succesul profesional dar si pentru o insertie adecvata in comunitate.

Rezultatele cercetarilor din domeniul psihologiei industriale si organizationale au subliniat, nu de putine ori, importanta acestei idei. Intr-un studiu efectuat pe cateva sute de muncitori, urmarind sa identifice cauzele disponibilizarilor s-a constatat, cu surpriza, ca doar 10% au fost concediati datorita inabilitatii lor de a-si presta eficient munca. Restul de 90% au fost concediati datorita dificultatilor de relationare cu ceilalti colegi, subalterni sau superiori (Schultz & Schultz,1990).

De asemenea, studiul personalitatii are o valoare practica deosebita si in domeniul psihologiei clinice. O analiza statistica releva ca 74% din universitatile care acorda titlul de Master in psihologie clinica considera cursul de teoria personalitatii ca fiind unul de importanta cruciala in pregatirea studentilor. Studiul personalitatii este de asemenea cotate ca fiind de

mare importanta de mai bine de 70% din centrele de sanatate mentala, spitalele si clinicile anchetate (Annis, Tuckev & Bakev,1984).

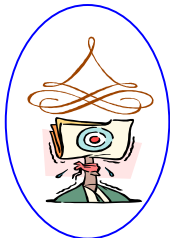
Mai exista un motiv pentru a studia personalitatea si probabil acestea este cel mai vital si mai irezistibil motiv. Daca evaluam nenumaratele probleme si crize cu care se confrunta omenirea acum la sfarsit de secol XX (iminenta unui razboi nuclear, poluarea, abuzul de droguri, terorismul etc.), vom gasi cu siguranta de fiecare data aceeaasi cauza: **oamenii insasi**. Toate acestea ar putea fi mult ameliorate printr-o deplina intelegere a fiintei umane. Abraham Maslow, unul dintre personalitatile gandirii umaniste spunea: "Daca vom reusi sa imbunatatim natura umana atunci vom imbunatati totul, si aceasta deoarece doar astfel vom inlatura cauza dezordinii mondiale"

2. DEFINITII ALE PERSONALITATII

Absenta unui consens asupra naturii personalitatii precum si asupra celei mai potrivite modalitati de abordare a acesteia e reflectat in egala masura si in dezacordul privitor la definirea termenului ce o eticheteaza. Intr-o carte devenita de acum clasica in domeniu - Structura si dezvoltarea personalitatii – Allport invoca si discuta peste 50 de definitii ale personalitatii. Dar mai degraba decat sa le descriem pe acestea si toate definitiile aparute de atunci ar fi, credem noi, mult mai nimerita incercarea de a relationa personalitatea cu utilizarea obisnuita, zilnica pe care o dam acestui termen.

Candva un psiholog sugera ca ne putem face o idee despre intelesul acestui concept, daca examinam cu atentie ceea ce noi intentionam sa surprindem de fiecare data cand utilizam cuvantul **Eu** (Adams,1954). Cand spunem Eu, incercam sa insumam totul despre noi insine – simpatiile si antipatiile noastre, temerile si virtutile, vigoarea si slabiciunile noastre. Cuvantul Eu este ceea ce ne defineste pe fiecare din noi ca individ, ca persoana separata de altii. Daca recurgem la o analiza etimologica regasim ca termenul deriva din latinescul *persona* care se refera la masca utilizata de un actor intr-o piesa. Ca atare persona designeaza masca publica, "fata" pe care noi o etalam celorlalti.

... Continuare in numarul viitor ...

*Simularea și jocul de rol în socializarea
elevului cu dizabilitate cognitivă*

Socializarea copilului cu dizabilitate cognitivă este una dintre finalitățile școlarizării lui. Noțiunea de socializare denumește atât procesul de pregătire a copilului pentru integrarea socială optimă cât și rezultatul acestui proces – capacitatea lui de a se integra social.

Dacă pentru elevul normal procesul de socializare nu implică dificultăți deosebite, el fiind susținut atât de familie cât și de școală, pentru unele categorii de copii, cum sunt cei cu dizabilități cognitive și cei instituționalizați, procesul socializării necesită activități și măsuri speciale.

Cercetând gradul de socializare a unor elevi din învățământul special, am constatat existența unor dificultăți și curențe în socializarea lor. Acestea erau și mai frecvente și evidente la elevii proveniți din familii defavorizate sau de rromi cum sunt majoritatea elevilor din școala noastră.

Ca urmare am inițiat un program special de pregătire pentru socializare în care am utilizat metoda simulării și a jocului de rol. Programul s-a desfășurat cu o clasă de elevi, pe parcursul unui an școlar, în cadrul orelor de consiliere și orientare (dirigenție), dar și în cadrul unor activități educative extracurriculare.

Activitățile extracurriculare au un rol complementar față de activitatea didactică, urmărind lărgirea și adâncirea influențelor exercitate în procesul de învățare, socializare, recuperare, integrare, prin valorificarea și dezvoltarea intereselor, atitudinilor și aptitudinilor elevilor, organizarea judicioasă, atractivă a timpului liber al elevilor cu dizabilități cognitive.

Prof. Lacramioara Florea

*Psihoterapia prin joc în cadrul acțiunii de terapie
complexă recuperatorie integrată*

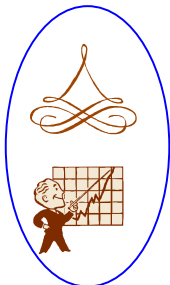
Jocul conceput ca învățare și terapie se înscrie în noua tendință de evoluție a metodelor de predare – învățare, care urmăresc să transforme rolul profesorului – terapeut și să acorde noi posibilități copilului cu dizabilități cognitive. Jocul – învățare și terapie începe să ocupe un loc din ce în ce mai bine definit în categoria metodelor, tehnicilor care dezvoltă capacitatea de observare, de analiză, de sinteză cu operatori logici în categoria tehnicilor care dezvoltă aptitudinile de învățare. În predarea matematicii și nu numai, mijlocul cel mai eficient de învățare a noțiunilor, regulilor, este jocul.

Pentru formarea reprezentărilor despre formele geometrice și verificarea cunoștințelor despre culori se poate folosi jocul “Ce formă ai primit?”. Ca material se folosesc figuri geometrice decupate ca: cerc, pătrat, triunghi. În sala de clasă vor fi așezate la loc vizibil imagini ale unor obiecte asemănătoare cu figurile geometrice: minge – cerc, batistă – pătrat, carte – dreptunghi, basma – triunghi.

Educatorul va împărți elevilor figuri geometrice în așa fel ca fiecare să primească câte o figură. Apoi va indica numele unuia dintre obiectele afișate în clasă. Elevii care au figura geometrică asemănătoare trebuie să o ridice și să spună ce culoare are.

Alt joc folosit este “Jocul figurilor geometrice” care are drept scop să învețe elevii să deseneze figure geometrice cu creta pe tablă. Elevii sunt împărțiți în două grupe. Se împarte și tabla în două părți. La comanda educatorului câte un elev din fiecare grupă trece la tablă și desenează câte un cerc. Grupa care are cele mai reușite cercuri este câștigătoare. În acest fel se pot desena și alte figuri geometrice cunoscute de elevi.

Prof.educ. Mihaela Bortes

PERSONALITATI ISTORICE

CAROL ROBERT DE ANJOU

Primul rege ungar din dinastia angevină a reprezentat personalitatea care a dat un prim impuls dezvoltării orașului. În timpul luptelor pentru tronul Ungariei de la începutul secolului al XIV-lea Carol Robert își mută reședința la Timișoara transformând astfel orașul în capitala Regatului Ungar pentru o perioadă de 8 ani, între 1316-1323. Acesta ridică o fortificație din piatră în locul celei din pământ și construiește un palat cu ajutorul unor meșteri italieni care apoi îi va servi ca reședință regală dând astfel o nouă înfățișare Timișoarei. Fiind capitală de regat așezarea cunoaște o primă perioadă de înflorire și o deosebită dezvoltare economică și urbanistică astfel încât la sfârșitul domniei lui Carol Robert Timișoara e atestată ca „civitas”, adică oraș.

PIPPO SPANO

Pe numele său adevărat, Filippo Scolari, acest italian venit pe malurile Dunării de Jos a fost printre primii comiți de Timiș care s-a remarcat în luptele antiotomane astfel încât și-a creat aură legendară. Numit comite de Timiș în anul 1404 de către regele maghiar Sigismund de Luxemburg, Pippo Spano a avut merite atât pe plan militar cât și pe plan diplomatic.

Ca și comandant militar a purtat între 18 și 24 de bătălii deși doar zece dintre acestea au putut fi datate exact, iar ca diplomat a mediat relațiile diplomatice ungaro-bizantine precum și relațiile dintre Sigismund și Mircea cel Bătrân.

IANCU DE HUNEDOARA

Cunoscut ca un abil conducător de oști ce a avut un rol hotărâtor în lupta antiotomană de la mijlocul secolului al XV-lea dar și ca o puternică personalitate politică ce a condus o vreme destinele Regatului Ungar, Iancu de Hunedoara și-a lăsat amprenta și asupra istoriei Timișoarei. Acesta a transformat orașul într-o tabără militară permanentă unde își concentra oștirea înainte de a pleca în campaniile antiotomane de la sud de Dunăre astfel acordând Timișoarei un rol de prim plan în cruciadele antiotomane târzii. Nobilul hunedorean a reconstruit vechiul castel al Timișoarei între 1443-1447, această sarcină încredințându-lui Paolo Santini da Duccio care a dat castelului un aspect asemănător celui de la Hunedoara. Cetatea de pe Bega a intrat în posesia lui Iancu Huniade în 1455, rămânând în posesia familiei sale până în 1490.

PAVEL CHINEZU

Pavel Chinezu a fost comite de Timiș între 1478 și până la moartea sa în 1494. Aceasta a fost doar una dintre funcțiile sale el îndeplinind și funcția de căpitan general al tuturor părților inferioare (sudice) a Ungariei, fiind numit în această poziție mai ales datorită calităților sale militare. În anul 1479, în fruntea trupelor sale bănățene vine în ajutorul voievodului Transilvaniei Ștefan Bathory în lupta de la Câmpia Pâinii, reputând cea mai categorică victorie a sa împotriva turcilor. În anii 1480-1481 va conduce două expediții victorioase la sud de Dunăre, expediții pe care le va relua în anul 1492 după ce turcii încearcă să cucerească cetatea Severinului.

turala de amestec din
ni joase în aria strict
e bogata si datorita
ite influente climatice,
d prezente aici. Printre
te fi gasita numai pe o
tezat reprezinta centrul
i *Poa* si *Hieracium*.
ivore mari, incluzând
ici salbatice, mistreti,
uleaza zona, împreuna
nivore mici, inclusiv 8

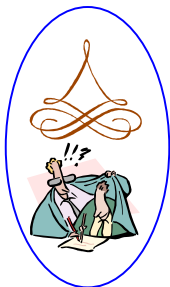
centrala a parcului
d este vizitata anual de
nativ 10.000 de turisti.
de stiut ca in parc
un regulament ce
rea parcului se face
cate, cmaparea este
bana Pietrele, cabana
mont de la lacul Bucura
Urmarierea respectarii
de catre administratia
si custozii parcului.

foarte putine sectoare
e protejate intr-un fel
domenii care dau cele
asupra ariilor protejate

o folosire a terenului
rcitarea unei influente
lor rurale. Agricultura
folosirea majora a
peisaje protejate si

... Continuare din pag.7. ...

Ca activitate principală pe terenurile învecinate, are o influență profundă asupra ariilor protejate din toate categoriile. Mai mult decât orice alt sector, agricultura demonstrează că ariile protejate trebuie înființate și administrate ca parte a politicilor generale de folosire a terenului și nu separat. Câteva terenuri agricole sunt de o valoare intrinsecă de conservare așa cum flora, fauna și peisajul depind de continuarea agriculturii de intensitate mică, deseori tradiționale. Abandonarea acestui fel de agricultură duce la mari pagube naturii și peisajului, dar totodată nu toate formele tradiționale de agricultură sunt inofensive ecologic. Majoritatea practicilor agricole moderne s-au dovedit deosebit de nocive pentru natură și peisaje. Pentru creșterea productivității, au fost distruse numeroase habitate rare, în special prin drenarea zonelor umede și irigarea zonelor aride. Pe alocuri, practicile de tip industrial aproape au eradicat plantele și animalele sălbatice. Folosirea intensă a fertilizatoarelor, pesticidelor și erbicidelor a dus la poluarea și distrugerea ariilor naturale învecinate – chiar și a marilor din apropiere.

Din fericire, politicile în privința agriculturii se schimbă. În trecut, scopul a fost concentrarea pe creșterea productivității, deseori netinând seama de cost, dar surplusurile de hrană, în special din Uniunea

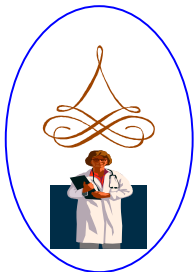
Europeana, au dus la măsuri de reducere a productivității – prin tăierea subvențiilor, încurajarea „respingerilor” și în alte moduri. Apelurile din partea Acordului General privind Tarifele și Comerțul (GATT) pentru Europa au crescut presiunile de a reduce subvențiile în producție.

Necesitatea de a reduce productivitatea încă mai oferă o ocazie unică atât pentru reducerea intensității producției cât și pentru scoaterea terenurilor din agricultură, pentru crearea, restaurarea și administrarea habitatelor naturale la o scară mai mare. În ciuda unui oarecare progres, oricum, protecția mediului nu este încă în atenția reformelor Politicii Agricole Comune a Uniunii Europene. Multe habitate valoroase, sunt încă în pericol din cauza unei intensificări a agriculturii, care este atât necesară cât și dăunătoare naturii și peisajului. În mod similar, noile guverne democratice din Europa de Est și Centrală au ocazia de a integra conservarea în politicile pentru agricultură și folosire a terenurilor. Schimbările fundamentale în politicile agricole pot aduce mari beneficii conservării și ariilor protejate – și pentru societate.

Este unanim recunoscut pe întreg globul că ariile protejate sunt printre cele mai eficiente mijloace destinate conservării biodiversității. Astfel, de-a lungul ultimului secol, au fost investite resurse importante pentru constituirea de arii protejate în întreaga lume. Aceste eforturi au avut ca rezultat pentru majoritatea țărilor crearea sau cel puțin planificarea unui sistem național de arii protejate. În prezent există în lume peste 1388 de titluri care desemnează arii protejate, fiecare dintre ele fiind desemnată prin lege la nivel național.

Se pot găsi astfel arii protejate care au denumiri diferite, dar care au același scop, cum ar fi: rezervatie naturală strictă în Bhutan; rezervatie pentru managementul naturii în Bahamas; rezervatie naturală în Ontario - Canada;

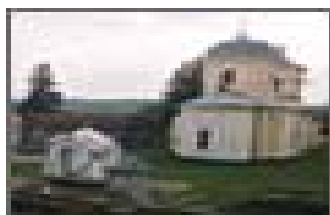

SEMNE COMEMORATIVE

ARHITECTURA RELIGIOASA

Începuturile întemeierii mănăstirii "Căpřiana" se trag din anul 1429. Ansamblul mănăstirii include trei biserici: biserica de vară "Adormirea Maicii Domnului", reconstruită de Petru Rareș la 1545 și remodificată în 1821 de mitropolitul Gavriil Bănulescu-Bodoni; biserica de iarnă "Sf. Gheorghe", construită de către egumenul Teofilact și biserica nouă de iarnă "Sf. Nicolaie", înălțată în 1903. A fost un centru spiritual de cultură românească medievală.

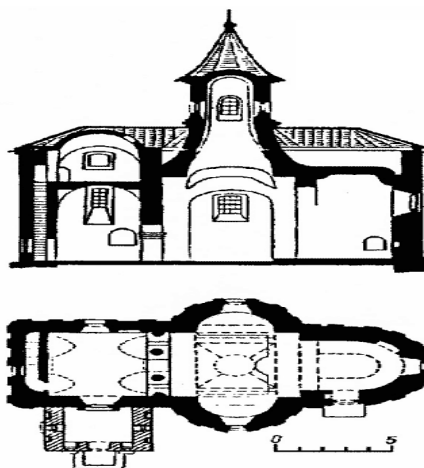
Biserica "Sf. Gheorghe" a Mănăstirii Căpřiana este construită în anul 1903 de către egumenul Teofilact. Este din cărămidă roșie. Arhitectura ei poartă amprenta eclecticii și a stilizării de tip pseudo-bizantin, conținând însă și unele elemente ale vechii arhitecturi moldovenești.

Placa memorială "Mitropolitul Gavriil Bănulescu-Bodoni" de la mănăstirea Căpřiana este de marmură cu inscripția săpată în piatră, instalată în anul 1821.

Mănăstirea "Rudi" este situată în județul Soroca. Biserica mănăstirii este construită de Duca Vodă în 1777, pe moșia fraților Andronache și Teodor. Rudi, cu mijloacele lor și ale negustorului Donciul din Movilău (Podolia). Ea este finisată pe timpul domniei lui Grigore Ghica, în 1828. Pe teritoriul mănăstirii sunt două biserici - "Sf. Treime" și "Sf. Dumitru". Apariția mănăstirii "Rudi" este legată de o legendă precum că pe acest loc se află un izvor, apa căruia face minuni.

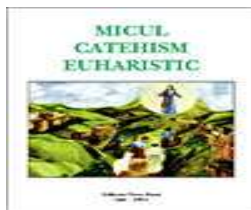

*SUPERSTITIILE – SEMNELE
UNEI LUMI ASCUNSE*

*De unde vin si mai ales, cand au aparut? Cine le-a dat
nastere si cum s-au pastrat din generatie in generatie?
Cat este adevar si cat este legenda in ele?*

Din cele mai vechi timpuri, superstiitiile au fost o parte foarte importanta in viata oamenilor de pretutindeni. In credinta oamenilor, prevesteau nenorociri ori bucurii, semne ce aduceau fie noroc, fie ghinion. Chiar daca vremurile s-au schimbat, oamenii cauta inca raspunsuri in legile nescrise ale binelui si raului, incercand sa rastalmaceasca tainele *semnelor* ascunse.

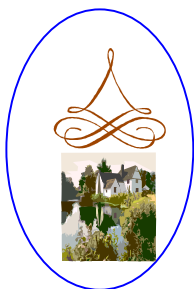
Superstiitiile sunt prejudecati care decurg din credinta in spirite bune si rele, in farmece si vraji, in semne prevestitoare. Ele au avut ca punct de plecare traditiile si credintele popoarelor in lupta dintre bine si rau, iar aparitia si repetarea lor, cu tot ce aduceau ele, i-au facut pe oameni sa le tina minte sensul.

Poti intoarce un semn de rau intr-unul de bine ? Da, poti. Majoritatea superstiitiilor sunt insotite de o actiune care, odata pusa in practica, efectul sau este inlaturat. Se spune ca te certi cu cineva daca versi sarea sau piperul, insa totul este *iertat* daca torni apa peste sarea varsata. Pisica neagra care ti-a taiat calea nu mai are efect daca faci trei pasi inapoi. Cu totii stim o multime de superstitii si, uneori chiar fara sa ne dam seama, ne ferim sa facem anumite lucruri. Dar sa vedem cum putem schimba raul in bine. Daca obrazii ni se imbujoreaza si ne ard fara motive, este semn ca cineva ne vorbeste de rau. Trebuie sa ne spalam repede cu apa rece si sa spunem « *nici eu nu te cunosc, nici tu sa nu ma mai stii pe mine* ».

Daca te mananca nasul, se zice ca iei bataie. Pune insa repede pe cineva din apropiere sa-ti dea cate trei palme peste ambele maini. Astfel, scapi de bataie.

Daca te mananca palma dreapta , se zice ca dai bani. Ca sa scapi de acest lucru, trebuie sa bagi mana in buzunar. Daca te mananca palma stanga, desigur, primești bani. Se zice ca daca iti admiri mult unghiile, cineva te vorbeste de rau. Trebuie sa scuipi pe ele, pentru a inchide gura celui care te barfeste. Fereste-te s aimbraci o haina cu mana stanga intai sau sa imbraci hainele pe dos, pentru ca acest lucru aduce ghinion. Daca primești bani de luni, toata saptamana iti va merge bine. Insa daca dai bani de luni, lucrurile vor sta exact pe dos. Ca sa ai noroc tot anul, poarta haine noi de Pasti. Este momentul cand toata natura se innoieste. Trifoiul cu patru foi este o planta aducatoare de noroc. Spargerea unei oglinzi aduce 7 ani de ghinion. Asta daca nu strangi cu grija toate cioburile si nu le arunci intr-un rau, ca apa sa spele ghinionul. Toate aceste superstitii au efect doar in momentul in care sunteti persoane superstitionase si credeti in ele.

OAMENI CELEBRII

CHARLES PERRAULT
(1628 – 1703)

Charles Perrault, cel care avea sa devina un talentat autor de povesti, provenea dintr-o faimoasa familie burgheza si a trait in Franta, in timpul domniei lui Ludovic al XIV-lea.

Cine nu a auzit de *Barba Albastra*, *Frumoasa din padurea adormita* sau *Motanu incaptat*? Acestea si multe altele au fost adunate in volumul *Istoria si povesti din trecut*, aparut in anul 1697. A fost primul scriitor francez preocupat de folclor si printre primii care s-au apropiat de sufletul si lumea copiilor. In arta de a povesti, a fost un deschizator de drumuri, deoarece multe din ideile lui literare au fost reluate mai tarziu de alti scriitori. Dar Charles Perrault a fost si un important om de stat, ocupandu-se, timp de 20 de ani, cu politica literara si artistica la curtea regelui Ludovic al XIV-lea. In anul 1671 a fost ales membru al Academiei Franceze, iar in lucrarea sa *Paralela intre antici si moderni* afirma cu incredere ca

epoca Regelui Soare este superioara celor trecute. A reusit astfel sa starneasca una dintre cele mai aprige dispute intre intelectualii epocii, denumita *Cearta intre Antici si Moderni*.

A devenit celebru pentru povestile lui pentru copii *Contes de ma mere l'oye* (1697- *Povestile mamei mele gasca*). Aceste povesti reprezinta versiunea moderna a unor povesti populare aproape uitate, repovestite de Perrault intr-un stil simplu si firesc.

INSULA PASTELUI

Departate de continente, inconjurata de apele Oceanului Pacific, exista o insula misterioasa numita Insula Pastelui.

Denumirea provine de la faptul ca primul european care a ajuns aici, navigatorul olandez Jacob Roggeveen, a debarcat in Duminica Pastelui (1772). Insula are o forma triunghiulara si s-a format in urma eruptiei unor vulcani, astazi stinsi. Apa potabila este rara, localnicii folosind apa precipitatiilor. Singura bogatie o constituie pasunile, pe care pasc turme de oi.

... Continuare din pag. 11. ...

Pe aceste pamanturi neprimitoare, a trait candva o civilizatie dezvoltata care, cunostea scrisul si care a ridicat la marginea insulei o multime de statui gigantice (inalte pana la 10 m), cantarind intre 20 si 90 de tone fiecare.

Locuitorii le-au numit MOAI. Enigmatice, ele privesc de secole apele Pacificului.

Existenta lor ii framanta pe arheologii care nu au reusit sa explice in ce scop au fost ridicate si cum au fost transportate, de la carierele unde erau cioplite pana la tarmul oceanului. Cheia misterului ar fi putut sa fie placutele de lemn pe care erau incrustate hieroglife. Acestea au fost distruse de preotii crestini misionari (sec.XVIII) considerandu-le de origine pagana.

ORASUL INTERZIS CENTRUL CHINEI IMPERIALE

Gugong, sau Orasul Interzis, este situat in centrul Beijingului, la nord de renumita Piata Tiananmen. Turistii, incantati de minunatiile Palatului Imperial, patrund de regula prin poarta din sud si ies prin cea din nord, dupa un tur complet prin fostul centru cultural si administrativ al fostului imperiu chinez. Cursele de autobuz sunt regulate, iar legaturile cu celelalte puncte de atractie turistica din capitala chineza sunt excelente.

Despartit de restul lumii printr-un zid extrem de inalt rosu ca focul si interzis tuturor muritorilor de rand, Orasul Interzis din centrul capitalei chineze, este un oras in oras. Acesta a fost centrul imperiului chinez, iar pentru ei, centrul lumii. Dinastiile Ming si Qing au condus destinele imperiului din spatele acestor ziduri. Istoria Beijingului ca spatiu locuit este imemoriala si se pierde in negura timpurilor. In schimb, cea a Orasului Interzis este clar definita de insasi amplasarea cladirilor. Centrul Imperial este ctitoria impratului Yongle din dinastia Ming, care si-a stramutat aici capitala de la Nanking, in 1420. Complexul imperial a necesitat o munca titanica pentru a satisface necesitatile majestatii sale. In 1644, Orasul Interzis a fost jefuit de catre manciurienii la caderea dinastiei Ming. Dar imparatii Manciuriei din dinastia Qing, l-au refacut dupa ce s-au instalat in Tronul Dragonului, aducandu-i din nou gloria si opulenta de alta data.

VESTE – POVESTE
CUTITASUL FERMECAT

Intr- padure deasa traia demult un taietor de lemne, sarac si amarat. El muncea foarte mult si cu toate acestea se descurca foarte greu. Si nu ii era batranului de el, ci de copila lui, pe care o iubea foarte mult. Pentru ca mama ei se prapadise, fata se ingrijea singura de toata casa. Cum se trezea de dimineata, gatea si facea curatenie si ceva de mancare tatalui ei. Intr-o noapte, la casa din padure batu duhul bun al muntelui, care drept rasplata pentru bunatatea si sufletul curat al fetei, ii darui un cutitas fermecat si o papusa, care, spunea duhul, ca vor aduce bucurii oamenilor. Cu ajutorul lor, fata a facut mult bine oamenilor si familiei ei, traind fericiti pana la adanci batraneti. Se spune ca afata a infitp cutitasul in piatra muntelui si din el a tasnit o apa lina, folositoare oamenilor pe care acestea au numit-o Dambovita.

(Poveste inspirata din Legenda intemeierii orasului Bucuresti)

ROATA OLARULUI

Olaritul este unul din cele mai vechi mestesuguri pe care oamenii le-au practicat. Dovada, stau numeroasele vase din ceramica pe care arheologii le-au descoperit de-a lungul timpului. Olarii cauta lutul potrivit, il framanta cu mainile sau cu picioarele, amestecandu-l cu apa si apoi, pasta obtinuta este modelata in vase. Munca lor foarte grea, a fost usurata de o inventie, roata olarului.

Roata este formata din doua discuri, unul mare si solid in partea de jos si altul mai ingust, in partea de sus. Acestea sunt unite printr-un ax vertical. Pe discul de sus, olarul aseaza bucata de lut, ce va fi modelata cu ajutorul mainilor, in timp ce cu piciorul imprima o miscare circulara discului de jos.

(Culeasa din revista In lumea lui Faur)

DESPRE MASURAREA TIMPULUI

Primul ceas
Cunoscut este
Ceasul solar
(Obeliscul)
Construit de egipteni.

Era construit dintr-un par infipt in pamant, a carui umbra determinata de pozitia soarelui arata ora. Clepsidra cu apa a aparut in Egipt cu 3000 de ani in urma, i.d.Hr.

Este un cea cu apa cu doua compartimente. Cel de sus are o cantitate de apa, care se scurge in compartimentul de jos, intr-un anumit interval de timp. Din sec. Al-XIV-lea, aceasta clepsidra alaturi de cea cu nisip si cea cu mercur, a inceput sa fie folosita si in Europa. Primul ceas public a fost instalat in Italia, la Milano, in anul 1335. Abia in timpul primului razboi mondial a fost creat primul ceas de mana.

(Culeasa din revista Doxi)

Elev Francesca Gabor cls.a – V- a A

MATEMATICA DISTRACTIVA

1 Intr-un apartamanet locuiesc impreuna 2 mame, 2 fiice, o bunica si o nepoata. In total sunt 3 persoane. Cum este posibil ?

II Pe suprafata unui bazin plin cu apa incap 20 de barci. Cate barci vor incapea daca se scoate jumatate din apa din bazin ?

CONCURS :

Un melc cade-ntr-o fanatana
Luni de dimineata-n zori,
Iar fantana-I cam adanca
Zece metri-s de-o masori.
Zi de vara pana-n seara
Se forteaza voiniceste
Cu gandul sa iasa-afara !
Dar ... constata cu uimire
Ca dupa o zi intreaga,

Reusi sa se ridice
Doar doi metri, frate draga !
Si cand noaptea adormi,
O lua la vale-apoi
Coborand pe nesimtite
Fix un metru inapoi.

Daca zilnic melcul nostru
Urca doi, unul coboara
In ce zi a saptamanii
Poate el s-ajunga afara ?

a. Duminica, b. Marti, c Miercuri, d Vineri, e Joi

NE JUCAM :

Aranjeaza cuvintele de mai jos pentru a forma propozitii cu inteles :

- a. Casa; pe langa; traiesc; animalele; omului; salbatice; nu;
b. de; se; vacanta; aproape; vara.
c. sunt; floare; incarcati; pomii; de.*

POVESTEA NUMELOR

BOGDAN – vechi nume slav, compus din BOG (Dumnezeu) si DAN (dat; daruit). Prin urmare numele Bogdan inseamna – daruit de Dumnezeu.

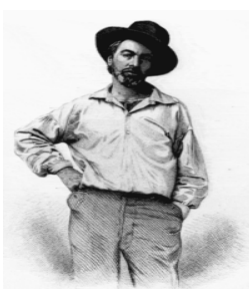
TEODORA (Teodor) – provine de la vechiul numre grecesc THEODORUS, format sin THEOS (Dumnezeu) si DORON (Dar) si inseamna – darul lui Dumnezeu.

Variante ale aceluiasi nume sunt – Tudor / Tudora / Toader.

DE VORBA CU POEZIA

*Da, sunt poetul credincios al oricarui neanfricat rebel
Din întreaga lume,
Cine vrea sa ma urmeze, sa uite confortul si preocupările
zilnice,
Gata sa-si riste in orice clipa viata.*

Opera lui Walt Whitman (1819-1892), cel mai mare poet american si unul din clasicii de frunte ai literaturii moderne universale a marcat multe generatii de mari poeti din lumea întreaga si a fost comparata de un istoric literar cu fluviul de lava ce duce la vale, cu egala maretie, frumuseti si monstruozitate. Walt Whitman s-a nascut la 31 mai 1819, la o ferma din West Hills, Long Island.

La 5 iunie 1838 redactează *The Long-Islander* la Huntington, iar in anul urmator lucreaza ca redactor la *Long Island Democrat*, unde-si publica lucrarile de debut, versuri si proza.

In anul 1855 ii apare prima editie a volumului *Fire de iarba*, iar in anul 1868, William M. Rossetti publica la Londra, *Poeme alese* de W. Whitman.

In anul 1902 apar *Operele complete ale lui Walt Whitman* in 10 volume. Mesajul de dincolo de veac al lui W. Whitman, pe care astazi il putem confrunta cu întreaga mostenire a operei sale este si o mare pilda de probitate artistica, fiindca pana la ultima suflare, in *Editia de pe patul de moarte*, poetul si-a respectat angajamentul luat in prefata celei dintai, acela de a scrie in puternica limba a rezistentei spiritului, *facuta sa exprime cresterea, credinta, respectul de sine, libertatea, dreptatea, egalitatea, curajul, amploarea, hotararea si prietenia*, mereu alaturi de victime si contra asupritorilor. El isi pastreaza astfel nestirbita actualitatea.

IN CLIPA ACEASTA DE VEĞHE

*In clipa aceasta de veghe in care
întreaga-mi fiinta framanta de
asteptari si nadejdi,
Presimt ca si pe alte meleaguri se afla oameni in care la
fel se zbuciuma asteptari si nadejdi,
Presimt c adac-as putea sa-smi arunc privirile departe,
Pretutindeni, in Germania, in Italia,
In Franta, in Spania, i-as vedea,
Si mai departe inca, in China sau in Rusia, sau
Japonia, vorbind alte graiuri,
Si mai presimt ca daca i-as putea cunoaste pe acesti
oameni, de dansii m-as simti legat la
Fel de strans, de cald, ca si de oamenii
Tarii mele ;
Da, stiu ca am fi prieteni si frati si iubiti,
Si atat de fericit as fi cu ei laolalta.
(Calamus, 1860/1867) W. Whitman.*

EVENIMENTE CULTURALE

LUNA NOIEMBRIE

JOSE MARIA ECA DE QUEIROS

José Maria de CCE de Queirós sau **CCE de Queirós** (pronunție portugheză: [esɐ di kejɾɔʃ] sau [kejɾɔʃ]; douăzeci și cinci noiembrie 1845-saisprezecelea august 1900) este în general considerat a fi cel mai mare scriitor portughez în realist stil. ^[1] Zola l-au considerat a fi mult mai mari decât Flaubert ^[2]. The London Observer criticii l-rang cu Dickens, Balzac si Tolstoi ^[3]. Curtea de Conturi nu a respins oficial catolicismul, dar a fost foarte critic al Bisericii Catolice din timpul său, și a creștinismului în general (de asemenea, protestante biserici) astfel cum este evident în unele dintre romanele sale. El a folosit-modă ortografie vechi "CCE de Queiroz", iar aceasta este forma care apare pe mai multe ediții ale operelor sale; modern standard de ortografie portughez este "CCE de Queirós".

Biografie

CCE de Queirós sa născut în Póvoa de Varzim, Portugalia, în 1845. Un copil nelegitim, el a fost înregistrat oficial ca fiind fiul lui José Maria de Almeida Teixeira de Queirós, un judecător brazilian, și de o mamă necunoscută. Teixeira de Queirós curând după aceea sa căsătorit Carolina

Augusta Pereira d'CCE, și a fost sugerat că, în realitate, băiatul a fost fiul ei de un tată necunoscut, sau chiar că el a fost în schimb, atât lui și cu fiul ei, ca fiind cele mai genealogi susțin și rudele. La vârsta de 16 ani, el a mers la Coimbra pentru a studia dreptul la Universitatea din Coimbra, acolo a cunoscut poetul Antero de Quental. prima lucrare de ECA a fost o serie de poeme în proza, publicate în Gazeta de Portugal revistei, care în cele din urmă a apărut sub formă de carte într-un editat postum de colectare de către Batalha Reis dreptul Prosas Bárbaras ("texte barbare"). El a lucrat ca jurnalist la Évora, apoi a revenit la Lisabona și, cu fostul său prieten școală Ramalho Ortigão și alții, a creat Correspondența de fictiv aventurier Fradique Mendes. Acest lucru amuzant a fost publicat pentru prima dată în 1900.

LOPE DE VEGA

(1562 – 1635)

Félix Lope de Vega y Carpio (n. 25 noiembrie 1562, Madrid — d. 27 august 1635) a fost un scriitor spaniol, considerat unul din cei mai importanți poeti și dramaturgi ai „Secolului de aur” al literaturii spaniole. Volumul mare al operelor sale îl încadrează între cei mai prolifici autori ai literaturii universale. Numit „Phoenixul ingeniului” de către unii și „Monstrul Naturii” de către Miguel de Cervantes, Lope de Vega a fost creatorul „formulei” teatrului clasic spaniol, operele sale reprezentându-se și în actualitate în cadrul festivalurilor de teatru clasic. Este de asemenea unul dintre marii poeți de expresie spaniolă și continuă să influențeze tineri scriitori. Este autorul a 3000 de sonete, 3 romane, 4 nuvele, 9 epopee, 3 poeme didactice și a sute de comedii (1800, conform lui Juan Pérez de Montalbán); a cultivat toate speciile literare, cu excepția nuvelei picarescă. Atât viața, cât și opera lui Lope de Vega au fost caracterizate de o exuberanță extremă. A fost prieten cu Quevedo și Alarcón.

...Continuare din pag.17. ...

Tinerete

Lope de Vega provenea dintr-o familie modestă, originară din Valle del Carriedo, din munții cantabrici. Nu există informații sigure privind-o pe mama sa, Francisca Fernández Flórez. În schimb, se cunoaște că tatăl său, Félix de Vega, era croitor de profesie și că, după ce a trecut scurt timp prin Valladolid, s-a stabilit la Madrid în 1561, atras de posibilitățile de câștig în recent stabilita capitală a Spaniei. Cu toate acestea, Lope de Vega avea să afirme mai târziu că tatăl său a ajuns la Madrid în căutarea unei femei de care era îndrăgostit, întâlnind-o însă pe cea care avea să fie mama scriitorului, nou-născutul fiind rodul reconcilierii între cei doi și datorându-și existența sentimentului de gelozie. Lope de Vega a fost un copil foarte precoce; citea în latină și castiliană pe când avea doar cinci ani, iar la doisprezece începuse să compună deja comedii; se consideră că prima sa comedie se numea „*El verdadero amante*” („*Amantul adevărat*”). Grație talentului său, a fost dus la școala din Madrid condusă de poetul și muzicianul Vicente Espinel, pe care poetul îl va cita cu venerație în scrierile sale. Și-a continuat educația în cadrul Companiei lui Iisus, care va deveni „Colegiu Imperial” în 1574. După aceea a urmat timp de patru ani (1577-1581) cursurile universității Alcalá de Henares, fără să obțină însă vreo diplomă. Se consideră că viața sa dezordonată și pasiunea pentru femei îl făceau inapt pentru cariera de preot și protectorii săi au renunțat la a-i mai finanța studiile. Lope nu a reușit să obțină titlul de bacalaureat și, pentru a-și câștiga existența, s-a angajat ca secretar a unor personalități, scriind și comedii și alte piese de teatru la comandă. În 1583 s-a înrolat în marină

și a luptat în bătălia de la Isla Terceira, sub comanda viitorului său prieten don Álvaro de Bazán, marchiz al Sfintei Cruci de Mudela. Va dedica una dintre comedii sale fiului marchizului.

Expresia literară a acestei crize se regăsește în „*Rimele sacre*”, publicate în 1614; acolo afirmă : „*Si el cuerpo quiere ser tierra en la tierra / el alma quiere ser cielo en el cielo*” („*Deși corpul vrea să fie pământ în pământ/sufletul vrea să fie cer în cer*”), dualism neconciliabil, ce constituie toată esența sa. „*Rimele sacre*” este o carte cu un caracter pe de o parte introspectiv în sonete (utilizează metoda exercițiilor spirituale pe care le învățase de la iezuiți), iar pe de alta evlavios în poemele dedicate unor sfinți, sau inspirate din iconografia sacră și recomandate de Conciliul de la Trento. Pe Lope de Vega l-a surprins pe atunci revoluția estetică provocată de „*Singurătățile*” lui Luis de Góngora, iar, deși a intensificat tensiunea estetică a versurilor sale și a introdus bimembrația la sfârșitul strofelor, Lope s-a distanțat de culteranismul extrem și a continuat cu combinația sa de conceptism, limbă castiliană cultă și eleganță italiană. De altfel, Lope de Vega a atacat noua estetică de câte ori a avut ocazia, Góngora răspunzând prin satire. În realitate, Lope nu îl ataca atât pe Góngora, cât pe discipolii săi. Pe de altă parte, Lope a trebuit să lupte împotriva disprețului manifestat de preceptiști aristotelici, precum poezii Cristóbal de Mesa și Cristóbal Suárez de Figueroa, care îi reproșau că formula sa dramatică era contrară unității de acțiune, spațiu și timp. Lope a fost apărat de prietenii săi umaniști, în frunte cu Francisco López de Aguilar, care a publicat în 1618 o antologie de critici favorabile operei lui Lope de Vega, care conta cu nume precum Tomás Tamayo de Vargas, Vicente Mariner, Luis Tribaldos de Toledo, Juan Luis de la Cerda, Vicente Espinel și, nu în ultimul rând, Francisco de Quevedo.

CURIOZITATI

EXPRESII PROVERBIALE

A-SI SPALA MAINILE :

Aceasta expresie ii este atribuita de obicei lui Pilat din Pont, guvernator numit de imparatul roman Tiberius in provincia Iudeea, care *sia-r fi spalat mainile* in ceea ce pruiveste condamnarea lui Iisus Hristos (adica nu si-a asumat nici o responsabilitate). De fapt, spalarea mainilor inainte de judecata era un obicei vechi ca cei implicati intr-o judecata sa-si spele mainile in fata poporului spre a arata ca erau curate si prin urmare persoana era nevinovata. Simbolul nu este lamurit pe deplin, dar obiceiul acesta este sigur si intelesul expresiei este neandoielnic.

A SE DUCE LA CANOSSA :

Se spune acest lucru despre un om puternic, influent, care este nevoit sa se umileasca in fata unui adevsar. Aceasta expresie a ramas dintr-un fapt istoric si anume, dupa lupta dusa de imparatul german Henric al-IV-lea cu Papa Grigore VII (Cearta pentru investitura).

Atat papii cat si imparatii germani doreau sa-i numeasca pe episcopi. Pentru ca Biserica sa nu fie incalcata de feudal, papa Grigore VII a decretat excomunicarea suveranilor care au numit clerici.

Henric al-IV-lea si-a batut joc de acest decret si a hotarat rasturnarea papii. Pentru acest lucru, Henric a fost detronat si supusii sai au fost dezlegati de juramantul de credinta. In scurt timp Henric a fost parasit de toti supusii si prietenii sai, fiind vazut ca eretic. De aceea, Henric a trecut Alpii pentru a-si cere iertare papei care era ope atunci la castelul Canossa. Timp de trei zile imparatul german a batut la portile palatului, cu picioarele goale in zapada pentru a fi iertat.

Portretul personal al unui prieten

Portretul personal al unui prieten descriind aspecte legate de temperament, caracter, stări emoționale, fapte. Temperamentul unei persoane nu poate fi unul pur și de aceea temperamentele se îmbină între ele. Din caracterizările colegilor și din ceea ce am citit, la cel mai bun prieten al meu predomină temperamentul sangvinic dar și celelalte își pun amprenta puțin asupra temperamentului sau. Deoarece temperamentul sau este predominant sangvinic el este un extrovertit și are un nivel scăzut de nervozitate, de cele mai multe ori și în cele mai multe împrejurări este calm, stăpân pe sine (dacă cineva încearcă să îl înverzeze nu reușește), greu influențabil (dacă hotăraste ceva nu se lasa influențat doar de fete câteodată).

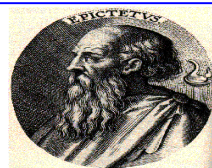
... Continuare din pag. 18. ...

De la sangvinic a preluat ceva aptitudini de conducere (de cele mai multe ori când este cu prietenii într-un loc necunoscut, în pădure, încerca să fie el cel care propune "haideți să " și chiar comandă lucrurile) și spiritul de grup (nu-i place să stea singur și chiar dacă este singur, dar sunt persoane în jurul lui reușeste să se integreze în grupul lor; când afla că se organizează o excursie nu se decide să mearga decât atunci când știe sigur că o parte din prieteni/colegi merg și ei), este sociabil, vorbăreț (dacă prinde un subiect de care este interesat, vorbește cu toate persoanele din jurul sau; nu îmi place să bata câmpii), săritor (când un prieten/coleg are nevoie de ajutorul lui las totul deoparte și încerc să-l ajute sau când un străin are nevoie de ajutor el încerc să-l ajute), hazliu (spune bancuri și reușeste de cele mai multe să-i fac pe prieteni/colegi să râdă)..

JURNAL DE IDEI

Omul este masura tuturor lucrurilor
(Protagoras)

Stapanul fiecaruia este cel ce are putere asupra celor dorite sau nedorite de cineva, pentru ca sa le produca sau sa le impiedice. Asadar, cel care vrea sa fie independent nici sa nu ravneasca, nici sa nu respinga ceva din cele ce stau in puterea altora.

(Epictet)

Un tanar caruia nu-i poti trece nici o incertitudine iti este o infrangere !.

(C. Noica)

Nimic nu trebuie considerat inevitabil (...). De noi depinde ceea ce va fi, si anume de fiecare individ, cu toate ca nici un individ separat nu decide cursul istoriei.

(K. Jaspus)

Omul este facut ca sa cunoasca adevarul El il doreste cu inflacarare, il cauta; si totusi, cand, dupa multa truda, l-a gasit, orbeste si se incurca in asa fel incat te face sa te indoiesti ca-l poseda cu adevarat.

(B. Pascal.)

ABECEDAR NATURIST

Terapiile alternative sunt cele care ajuta organismul sa se insanatoseasca singur. Peste 80 % din populatia globului se foloseste, conform datelor furnizate de Organizatia Mondiala a Sanatatii. Cele mai populare tratamente naturiste sunt :

1 ACUPUNTURA – cu peste 5 milenii in urma, medicina orientala a descoperit ca exista o stransa legatura intre organele interne si anumite puncte aflate sub piele. Tratamentul restabileste echilibrul energetic al organismului, ajutand la combaterea unui numar de 40 de maladii : afectiuni cardiovasculare, oftalmologice, digestive, reumatice, obezitatea, etc.

2 BACH – teoria terapiei cu esente florale apartine fizicianului englez, E. Bach, care credea ca unele flori au calitate sufleteasca, motiv pentru care pot fi folosite ca tratament al unor afectiuni diverse.

3 CROMOTERAPIA – se sprijina pe legatura stransa intre culori si energiile organismului. Culoarea hainelor, nuanta peretilor casei si culoarea masinii ne influenteaza starea de spirit si uneori sanatatea.

4 FITOTERAPIA – cea mai veche metoda de tratament naturist. Foloseste extracte de plante medicinale- ceaiuri, infuzii, tablete, alifii, tincturi, pentru a preveni, trata si ameliora diverse afectiuni.

5 GRAUL – triticum vulgare – contine calciu, magneziu, sodiu, potasiu, zinc, vitamine A, B, E, K, D, PP, fermenti si diastaze.

Constituie baza alimentatiei zilnice si are proprietati terapeutice. Boabele incoltite, foarte hranitoare, sunt recomandate in anemie, exeme, rahitism, tuberculoza.

6 KINETOTERAPIA – terapia prin miscare, are efecte curative, profilactice de recuperare si de recreere. Prin complexitatea mecanismelor implicate, poate trata afectiuni ortopedice, cardiace, respiratorii.

7 MASAJUL SI REFLEXOTERAPIA - terapia somatica, are beneficii asupra sistemului muscular si osos, a celui limfatic, circular si nervos.

8 RASUL – un hohot sanatos elibereaza endorfina, reduce hormonii stresului si tensiunea arteriala, intareste sistemul imunitar. Si este GRATIS.

9 SAUNA – este ideala pentru slabit, detoxificare, cresterea imunitatii si hidratarea pielii. Dupa 15 min. De sauna se face un dus cu apa potrivit de calda, pentru normalizarea temperaturii corpului.

10 TALASOTERAPIA – are in primul rand rol profilactic, ajuta la calirea organismului, imbunatatind mijloacele de aparare. Este recomandata la cei predispusi la boli reumatice si tulburari circulatorii.

Dr. Mariana Curut

LEGENDA PASARILOR NOASTRE

LEGENDA RANDUNELEI

... Continuare din numarul trecut ...

*Stai pe loc nu te-neca:
Ca nu ti-am fost partea ta !*

Si cum rosti ea cuvintele acestea, s eporni si se duse mai departe. Feciorul insa se-ntoarse foarte trist si dus pe ganduri acasa si-n aceeasi zi, in urma sfatului maicei sale, intreprinse el o calatorie ca numaidecat sa afle fata ce-a scapat-o in acest chip din mana.

... Continuare din pag. 20 ...

Umblând el un timp mai îndelungat încolo și-ncoace iată că-n urmărmelor da de fata, care era acum la părinții săi și cum să de dansa o fură, fără ca să știe ea ceva despre aceasta. Pe drum însă, văzând fata că este furată, și n-are nici un chip de scăpare, de supărare mare, când ajuns lângă un pod, ce ducea peste o apă, lua inelul său de pe deget și aruncându-l în apă zise feciorului: *Când voi afla eu inelul meu, atunci să vorbesc eu cu tine, mai degrabă nu !*. Mulți ani după aceasta, a trăit fata la un loc cu feciorul ce-a furat-o, fără să vorbească cu dansul macar un singur cuvânt. Iată însă că într-o zi, cine mai știe după câți ani, mergând ea la pescuit prinse o multime de pește și aducându-l acasă și sprintecându-l da întransul peste inelul său. Feciorul, adică barbatul ei, tocmai atunci tăiașe un ramator și-l pregătea în mijlocul casei. Muta, căci așa a fost botezat-o soacra-sa din pricina că nu vorbea nimica, după ce a curățit peștele l-a pus într-o oală la foc ca să fiarbă și fiindcă acum începuse oala să fiarbă așa de tare că da în foc, zise soacrei sale, care stă lângă vatră: *Mama, trage oală ca da-n foc !*. Barbatul ei, care, cum am spus, pregătea porcul ce-l tăiașe, cum o auzi vorbind, de bucurie mare, o prinse de barbie așa cum era cu mâinile pline de sânge și-i zise: *Draga mea, pasărica mea !*. Dar iată că nu apuca bine barbatul a rosti cuvintele acestea și ea deună se prefăcu într-o pasăre și începând să zboare prin casă, spurse un ochi de fereastră și ieși prin dansul afară și se cam duse. Pasărea aceea este Randunica, fiindcă ea are barbie roșie și de atunci se afla Randunica în lume.

ACUL ȘI BAROSUL

Acu! — Moșule, de ce ești zurbagiu? Te sfădești neconținut cu soră-ta *nicovola*, țipați și faceți larmă, de-mi țiuie urechile. Eu lucrez toată ziua, și nime nu-mi aude gura.

— Iaca, mă!... da de unde-ai ieșit, Păcală?

— De unde-am ieșit, de unde n-am ieșit, eu îți spun că nu faci

bine ceea ce faci.

— Na! vorba ceea: a ajuns oul mai cu minte decât găina. Măi băiete, trebuie să știi că din sfadălia noastră ai ieșit; ș-apoi tu ni cauți pricină?

— Mă rog, iertați-mă! că dacă n-ar fi fost focul, foile, pleafura și omul care să vă facă să vă deie nume, ați fi rămas mult și bine în fundul pământului, ruginite ca vai de voi.

MOZAIC

O lansare de carte eveniment la Biblioteca Centrală Universitară

Reputatul istoric Ștefan Lemny lansează luni, 29 noiembrie, în sala "Iulia Hasdeu" a Bibliotecii Centrale Universitare, volumul *"Cantemireștii. Aventură europeană a unei familii princiare din secolul al XVIII-lea"*.

Imperiul Rus . La
mbrie 1918 a avut loc
Bucovinei, in cadrul
ntru vecie aasezarea
i hotare cu regatul

la Alba Iulia a avut
decembrie 1918 , la
legati alesi din toate
localitatile

Transilvaniei si
peste 100.000
de oameni ,
veniti pentru a
consfinti in
mod liber
hotararea de
unire cu

a fost deschisa de
si Vasile Goldis a
romani si a tuturor
de dansii in
a fost ultima
a desprinsa din
si unita cu tara ,
rea Unire de la 1

celor trei tari
realizata de
i Viteazul in

10LDOVEI cu TARA
a avut loc la 24
Principatele romane au
e catre domnitorul
Cuza (1859 – 1866)

MAXIME CELEBRE DESPRE

EDUCAȚIE

Educația nu este răspunsul la întrebare. Educația este calea spre răspunsul la toate întrebările. (William Allin)

N-am lăsat niciodată școala să-mi afecteze **educația**. (Mark Twain)

Educația unui popor se judecă după ținuta de pe strada. Văzând grosolănia pe stradă ești sigur că o vei găsi și în casă. (Edmondo De Amicis)

Adevărat ca mai cinstit lucru nu este în lume, și mai scump și mai curat, decât omul procopsit la învățătură. (Mihail Sadoveanu)

Educația este ceea ce supraviețuiește după ce tot ce a fost învățat a fost uitat. (B. F. Skinner)

Nimeni nu a murit datorită expunerii timp îndelungat la **educație**. (Robert M. Hensel)

Educația este abilitatea de a asculta aproape orice lucru fără să-ți pierzi răbdarea sau încrederea în tine. (Robert Frost)

Menirea firească a școlii nu e să dea învățătura, ci să deștepte cultivând destoinicirile intelectuale în inima copilului, trebuința de a învăța toată viața. (Ioan Slavici)

Educația nu măsoară cât de mult ai memorat sau cât de multe știi. Educația reprezintă capacitatea de a face diferența între lucrurile pe care le știi și cele pe care nu le știi. (Anatole France)

O buna **educație** cere ca educatorul să inspire elevului stima și respect, și nu se poate ajunge la aceasta prin nimicirea individualității elevilor și prin asuprirea stimei de sine. (Samuel Smiles)

Educația pe care o primești la colegiu îți arată cât de puțin știm în realitate. (Thomas Chandler Haliburton)

Educația întregii lumi este mai presus de orice. (Pierre Athanase Larousse)

Educația este cea mai puternică armă care poate schimba lumea. (Nelson Rolihlahla Mandela)

Ceea ce devenim depinde în mare măsură de ce citim după ce toți profesorii au terminat cu noi. Cea mai mare universitate este o colecție de cărți. (Thomas Carlyle)

Educația este arta de a face omul etic. (Georg Wilhelm Friedrich Hegel)

Dacă toată lumea ar învăța carte, n-ar mai avea cine să ne tragă ciubotele. (Ion Creangă)

Educația nu este pregătirea pentru viață, educația este viața însăși. (John Dewey)

Scopul **educației** este nimicirea mărginirii egoiste a individului și supunerea lui la rațiunea lucrurilor. (Titu Liviu Maiorescu)

*Prof. pentru învățământ primar ȚĂRĂU
DIANA MARIA*

GLUME

- De ce ai intarziat la scoala ? intreaba invatatoarea pe un elev.
- Am vrut sa ma duc la pescuit, darn u m-a lasat tata.
- Foarte bine. Ma bucur ca ai un asemenea tata. Ti-a explicat ca nu trebuie sa absentezi de la cursuri.
- Nu, mi-a spus ca momeala nu ajunge pentru amandoi.

Invatatoarea :

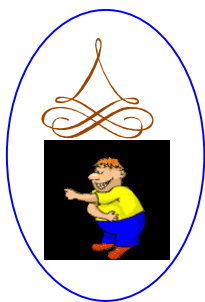
- Ce deosebire este intre fulger si electricitate ?

Elevu :

- Fulgerul este gratis, iar electricitatea costa.

*

- Mamico, vreau sa-mi cumperi ciocolata
- N-am bani, de unde sa iau bani ?
- Sa-ti aduc eu haina lui taticu, s-o scuturi?

CURIOZITATI DIN LUMEA PLANTELOR

Cea mai mare floare din lume este **Rafflesia arnoldi** (Fam. Rafflesiaceae), trăiește în pădurile din Sumatra, Djawa și Kalimantan, ca parazită pe rădăcinile unor liane. Această plantă ciudată nu are nici frunze nici tulpină, ca rezultat al parazitismului. Întreaga plantă se reduce la o rădăcină foarte scurtă și la o floare solitară, gigantică, cu diametrul de aproape 1m.

Tumboa-Welwitschia mirabilis este o plantă gimnospermă care trăiește în deșertul Kalahari din Africa. Tulpina, înaltă de 50-60 cm, are forma unei cupe. Planta poartă numai două frunze, opuse, liniare, lungi de 2m și late până la 1m. Ele sunt pielose și persistente în tot timpul vieții de aproape 100 de ani. Deși are doar două frunze, tumboa arată ca o grămadă de frunze în jurul unui butuc. Vântul deșertic îi sfâșie neconținut frunzele. Denumirea ei în limba

afrikaans e tweeblaarkanniedood, care literalmente înseamnă „două-frunze nu pot muri“.

Agave Americana (Fam. agavaceae) trăiește în ținuturile aride din Mexic. Frunzele cărnoase, lungi de 1,5-2m și late de 30 cm, sunt dispuse în forma unui buchet enorm. Agave înflorește o singură dată, către vârsta de 15-20 de ani, după înflorire planta moare. În timpul înfloririi, tija florală crește într-o lună cu aproape 10m înălțime.

Ficus elastica (Fam. Moraceae) este o adevărată curiozitate din lumea plantelor atât din cauza longevității, a dimensiunilor colosale, cât și a felului cum se înmulțește. De pe ramuri se desprind rădăcinile adventive, ce se înfing în pământ și se dezvoltă în forma unor coloane, care nu numai că hrănesc planta, dar contribuie și la susținerea ei. Ramurile, fiind bine susținute, se întind mai departe și dau noi rădăcini adventive.

Victoria amazonica (Fam. Nymphaeaceae), un nufăr de pe ținutul bălților din preajma Amazonului, este gigantică pe lângă nufărul din țara noastră.

... Continuare in pag.26...

... Continuare din pag.25. ...

Frunzele rotunde, cu marginile ridicate vertical, au diametrul de 1-2m. Datorită bogatei rețele aeriene interioare, frunzele pot susține o masă de 35 de kg. De dimensiuni tot atât de impresionante sunt și florile, care au diametrul de 35-40cm. Înfloresc doar noaptea, iar floarea are peste 100 de petale puternic parfumate. Dimineața florile se închid și se retrag sub apă, iar spre seară se ivesc din nou la suprafață.

Prof. Drăguș Claudia

CURIOZITĂȚI

ANIMALE ÎN ISTORIE ȘI LEGENDE

ASPIDA CLEOPATREI :

Frumoasa regină a Egiptului, Cleopatra, a rămas singură după moartea sotului ei. Marc Antoniu, înfrânt în batalia de la Actium (30 î.e.n.).

Din teamă, se temea să nu cadă sclava în mâinile dușmanilor sotului ei

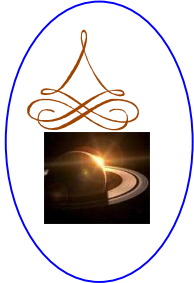
și de aceea a pus o sclavă să-și aducă o aspidă, ascunsă printre smochine și s-a lăsat mușcată de acest șarpe, al cărui venin ucidea pe dată.

LEUL LUI ANDROCLÈS

Androcles a fost sclavul unui proconsul African. Acesta, fugind de la stăpânul său, a fost dat fiarelor, în Colosseum. Un leu trebuia să-l sfășie și amfiteatrul întreg aștepta cu nerăbdare sângeroasa spectacolul. Deodată fiara s-a oprit, a înaintat domol, l-a adormit pe Androcles, l-a privit cu ochi milosi și în cele din urmă s-a culcat la picioarele lui.

El recunoscuse pe omul care, odinioară, în desertul African îl găsise cu un ghimpe în labă și îl îngrijise. În fața acestei minuni, sclavul a fost iertat și a primit leul în dar, leu care îl urma ca un câine prin oraș.

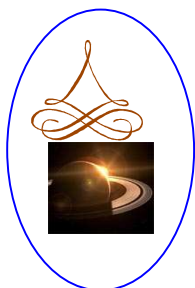
ANTI)VOLUNTARIATUL...SAU
ATITUDINEA CELOR
CE ALEG SA (NU) SE IMPLICE...

Uneori, recrutarea de noi voluntari se izbeste de indiferenta, daca nu chiar de ostilitate, din partea acelor carora ne adresam cu aceasta cerere. Este, în cele din urma, vorba de un proces care implica într-o mare masura si o lupta de educare a publicului în spiritul voluntariatului. Iar aceasta sarcina este una mult mai temerara decât simpla mobilizare a voluntarilor disponibili într-o oarecare baza de date. Avem de-a face, de aceasta data, cu persoane din comunitate, care, dintr-un motiv sau altul, nu iau parte la actiuni de voluntariat. Pentru a încerca sa sensibilizam aceasta categorie a populatiei, este nevoie însa sa le înțelegem motivele pentru care voluntariatul nu este o optiune valida pentru ei.

S-a vorbit mult despre ce beneficii aduce voluntariatul celor care participa la astfel de actiuni. Mai puțin s-a discutat însa ce anume îi face pe altii sa nu ia parte la actiuni de voluntariat. Multe dintre aceste persoane sunt de fapt disponibile pentru a se implica în voluntariat, însa la modul latent; în lipsa unor actiuni organizate puse la dispozitia lor, nu se vor mobiliza sau sesiza singuri si în nici într-un caz nu vor initia actiuni la modul independent. Altii sunt aceia care pur si simplu își pun problema la modul gresit. Fie din proasta informare, fie din prea puțin interes acordat ideii de a activa ca voluntar în sine, aceste persoane esueaza în a sesiza oportunitatile activitatilor de voluntariat în termeni de câștig si nu de pierdere. E relativ usor sa ne închipuim cum efortul depus de un voluntar într-o activitate neremunerata

poate sa para o pierdere de timp pentru cineva. Însa persoanele materialiste de acest gen nu sunt cu totalitate pierdute ca si potentiali voluntari. Secretul consta, ca în orice alta negociere, în a vorbi pe "limba" interlocutorului, adica pe înțelesul lui. Trebuie sa încercam ca, înainte de a încerca sa abordam astfel de persoane spre recrutare, sa ne vizualizam oferta proprie prin ochii celui caruia ne adresam si sa ne reevaluam în consecinta modul în care îi punem problema. Iar pentru a le capta interesul, este suficient sa ne reformulam oferta în termenii în care gândeste persoana respectiva. Daca balanta câștig/pierdere este una care, în cazul acestor persoane, trebuie sa fie în mod necesar înclinata în favoarea câștigului...nu avem decât sa le prezentam problema astfel încât sa scoatem în evidenta beneficiile pe care activitatea de voluntariat respectiva le-ar putea-o aduce. Si...daca stam sa ne gândim serios, acestea nu sunt deloc de neglijat. Mai mult decât atât, exista persoane care fac "alergie" la mentionarea cuvântului de voluntariat. Antivoluntariatul, daca se poate numi astfel, este o atitudine adoptata fatis de un anumit segment al populatiei, care se razvrateste împotriva spiritului entuziast de "binefacere" colectiva, împotriva valului de munca comunitara mediatizata atât de intens în unele culturi ale lumii. "Nu dau nici un minut din timpul meu pe gratis" - e un slogan aruncat cu vehementa în fata solicitarilor de implicare în munca voluntara în slujba comunitatii. Si este cu siguranta o atitudine individualista de înțeles într-o societate capitalista cum este, de exemplu, cea americana, în care interesul personal e idealizat la fel de mult precum implicarea în actiuni de binefacere, care vine parca sa contracareze acuzele aduse aduse alienarii spiritului umanitar al societatii respective. Este, în cele din urma, pozitia unei persoane, care, pentru un motiv sau altul, nu are decât dispret fata de entuziasmul emanat de grupurile de voluntari, care uneori par sa actioneze în pofida legii autoconservarii. Voluntari punându-si sanatatea în pericol lucrând cu comunitati defavorizate, voluntari implicati în activitati cu diverse categorii de persoane cu probleme de sanatate, toate acestea nu fac decât sa trezeasca hilaritate în rândul scepticilor la adresa voluntariatului în general.

... Continuare in pag.28.

... Continuare din pag.27.

"Visatori", "nebuni de legat", "oameni care nu stiu sa faca ceva mai bun cu viata lor", toate acestea sunt expresii trezite pe buzele "antivoluntarilor" de frenezia celor ce aleg sa își puna o parte din timp si energie în slujba altora, fara a cere nimic în schimb. Si acesti voluntari, într-adevar, par sa nu ceara absolut nimic în schimb. Însa chiar asa sa fie oare? Pâna la urma, vrem sau nu, trebuie sa recunoastem ca suntem cu totii un pic egoisti...si pâna la urma...nu ne implicam într-o actiune decât daca ne serveste unui scop, oricât de abscons si neelucidabil ar fi el... sau daca ne satisface o trebuinta; trebuinta de a ne simti utili...de a ne ocupa cu folos timpul liber...de a vedea apreciere în ochii celorlalti...de a ne perfectiona niste deprinderi sub supravegherea unui specialist, însa fara responsabilitatea aferenta unui loc de munca...

De ce unora li se pare ca, în mod necesar, a fi voluntar e ceva gratuit? Pâna si placerea de a vedea un zâmbet pe fata unui copil pe care l-am ajutat este, pâna la urma, o placere personala, care se poate transforma într-o trebuinta pe care dorim sa ne-o satisfacem din când în când. Si astfel, ne vom implica din nou si din nou în activitati de voluntariat care, aparent, nu ne aduc nici un beneficiu, ci ne consuma doar timpul si energia. Dar, daca e sa luam lucrurile la modul calculului raportului costuri/beneficii, dupa cum le place unora, acestia vor fi surprinsi sa vada ca voluntarii nu numai ca nu ies în pierdere, dar vor sustine chiar ca au iesit în câstig... Poate ca, pâna la

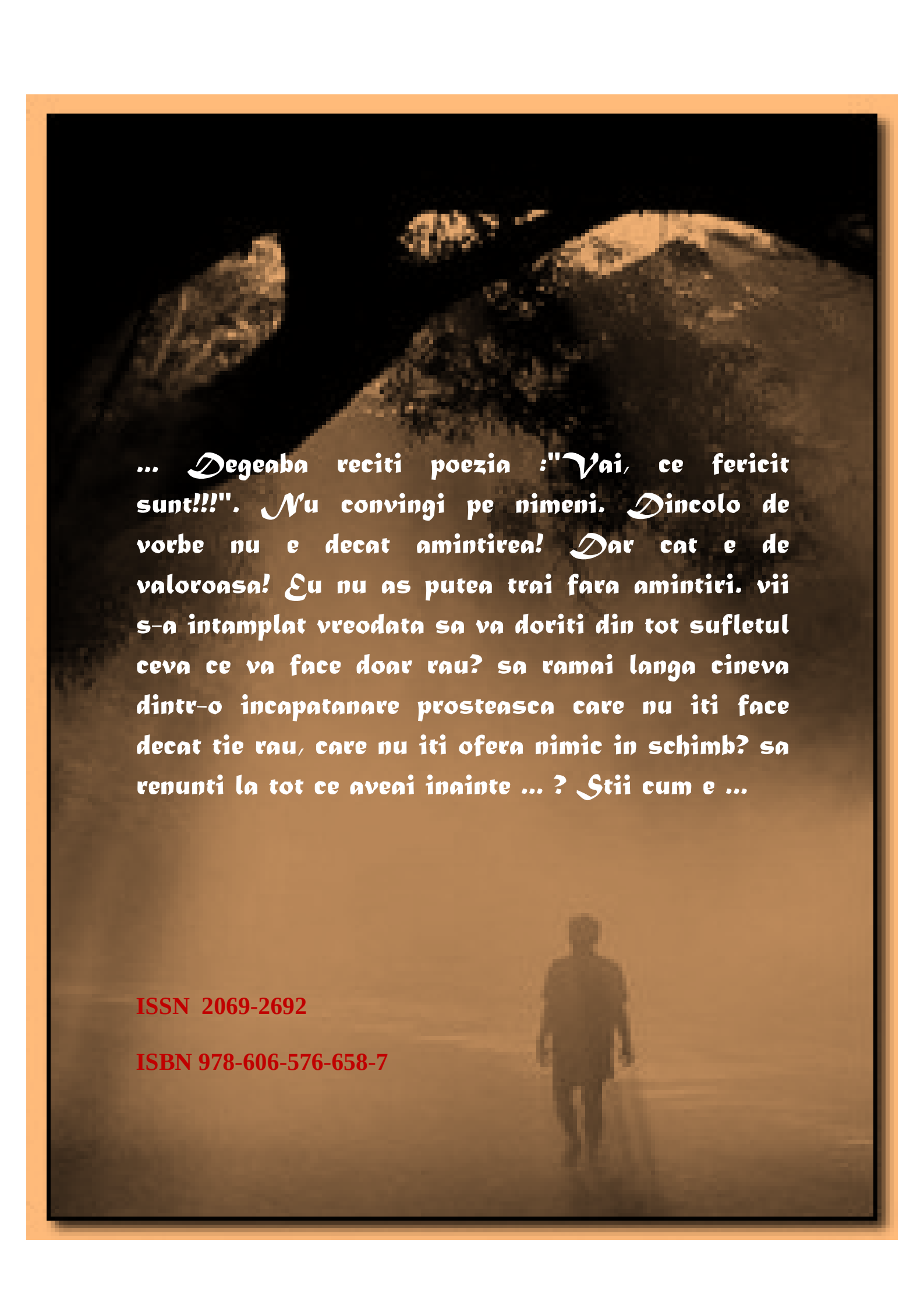
urma, nimeni nu este total dezinteresat...e adevarat. Nici noi nu sustinem contrariul... Unii sunt în totalitate mânatii de interesul de a vedea acel zâmbet pe fata celor în slujba carora si-au pus timpul si energia...ca voluntari.

COPILARIA SI JOCUL

Ne nastem odata cu jocul sau jocul se naste odata cu noi. Deschidem ochii si vedem deasupra patutului culori, nu intelegem ce sunt dar întindem manuta sa prindem, san e jucam. Incet, incet, culorile prind forma, distingem ce este în jurul nostru, pipaim, prindem, ne jucam. Tot în joaca parintii ne alinta, ne spun povesti, incep sa se joace cu noi. Sunt ridicoli cateodata, dar se joaca. Crestem odata cu jocul, crestем jucându-ne. Punctul culminant al copilariei si al jocului îl constituie gradinita unde invatam san e jucam, invatam reguli ale unor jocuri, jocuri de rol, interpretam personaje din povesti, ne transpunem în pitici, zmei, imparati, zane- tot jucându-ne.

SATIRA

Din legile civile, din dreptul natural,
Nu-i asculta; le spune c-aceste toate-s
flecauri
Si pentru cei în slujba zadarnica povara.
Diecilor se cade a rascoli hartii,
Judicatorul numai sa stie intari.
La noi n-a sosit vremea, în care-ntelepciunea
Prezidiua în toate incununand stiinta
Si meritul oricui, cand toti se sarguiau
Catra inaintare prin mijlocirea ei.
Departе suntem inca de veacul cel de aur !
Trufia, lenea, banii opresc intelepciunea;
Si ignoranta tine a-nvataturei loc!
Ea-n haine aurite, sub mitra se faleste,
Ea judica norodul si ostile comanda;
Iar biata-nvatatura în zdrente imbracata,
Din orice casa este gonita cu ocar;

... Degeaba reciti poezia : "Vai, ce fericit sunt!!!!". Nu convingi pe nimeni. Dincolo de vorbe nu e decat amintirea! Dar cat e de valoroasa! Eu nu as putea trai fara amintiri. vii s-a intamplat vreodata sa va doriti din tot sufletul ceva ce va face doar rau? sa ramai langa cineva dintr-o incapatanare prostesca care nu iti face decat tie rau, care nu iti ofera nimic in schimb? sa renunti la tot ce aveai inainte ... ? Stii cum e ...

ISSN 2069-2692

ISBN 978-606-576-658-7